

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.117 van 2 mei 2012
in de zaak A. 201.910/XII-6715**

In zake: de VZW KAREL DE GROTE HOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Peeters
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

Werner VAN ROMPAEY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Vanpraet
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het beroep, ingesteld op 29 september 2011, strekt tot de cassatie van het besluit nr. 2011/089 van 31 augustus 2011 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7514 van 18 oktober 2011 is het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 maart 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tom Peeters, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jurgen Vanpraet, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Het bestreden besluit

3.1. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen heeft in de bestreden beslissing nr. 2011/089 de volgende samenvatting van de feiten gegeven:

“3.1. Verzoekende partij [versta: Werner Van Rompaey] is tijdens het academiejaar 2010-2011 ingeschreven in het derde jaar bachelor Lager Onderwijs.

Het beroep betreft de studievoortgangsbeslissing van 24 juni 2011 voor het opleidingsonderdeel stage (praktijk 3).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 2 juli 2011 een intern beroep in bij het hoofd van de studentenzaken van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie van 7 juli 2011 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de punten niet worden gewijzigd.

De procedure van de Stagegids zelfstandige stage is immers nageleefd en op basis van de evaluatieverslagen blijkt dat de verzoekende partij tekortkomingen heeft bij verschillende basiscompetenties.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 13 juli 2011 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.”

3.2. Met de thans bestreden beslissing verklaart de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen het beroep van Werner Van Rompaey -thans verwerende partij- ontvankelijk en gegrond, vernietigt hij de beslissing van 7 juli 2011 van de buitengewone examencommissie en legt aan “[d]e bevoegde instantie van verwerende partij” -thans verzoekster- op om uiterlijk 9 september 2011 een nieuwe beslissing te nemen.

3.3. Over de tijdigheid van het beroep oordeelde de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen in het bestreden besluit als volgt:

“2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 25 juli 2011 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2011.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepsbeslissing per aangetekend schrijven werd verzonden aan verzoekende partij op 13 juli 2011.

Deze aangetekende zending kan opgevolgd worden aan de hand van de streepjescode via de website. Volgens die website werd de aangetekende brief uitgereikt op 14 juli 2011.

Conform artikel II.24 Aanvullingsdecreet moet het extern beroep ingesteld worden binnen een termijn van 5 kalenderdagen te rekenen vanaf de dag na de kennisname van de beslissing. Volgens verwerende partij begon die termijn op vrijdag 15 juli 2011 en eindigde deze op dinsdag 19 juli 2011. Verzoekende partij stelde echter pas extern beroep in op maandag 25 juli 2011 waardoor het extern beroep onontvankelijk dient te worden verklaard.

De termijn voor het indienen van het beroep bij de Raad gaat in de dag na de kennisneming van de beslissing op intern beroep door de verzoekende partij, en dan nog maar voor zover die beslissing of het begeleidend bericht de belangrijkste modaliteiten van het beroep bij de Raad vermeldt. In deze zaak blijkt niet dat de verzoekende partij meer dan vijf dagen voor het indienen van het beroep bij de Raad kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep.

Het beroep van verzoekende partij is ontvankelijk.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het cassatieberoep. Volgens haar steunt verzoekster haar belang enkel op de precedentwaarde van de uitspraken van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, terwijl de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen niet gebonden is door eerdere door hem gedane uitspraken in een zeker typegeval en ook de Raad van State -uit zijn aard zelf van cassatierechter- allerm minst gebonden is door die rechtspraak.

Beoordeling

5. De finaliteit van een cassatieberoep bestaat er in om de vermeend onwettige beslissing van een administratief rechtscollege teniet te doen, waarna de zaak voor een nieuwe beoordeling aan het -anders samengesteld- rechtscollege wordt voorgelegd zodat de verzoekster in cassatie een nieuwe kans verwerft op een voor haar gunstiger beslissing van dat rechtscollege.

Dat die mogelijkheid van een voor verzoekster gunstiger beslissing van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen te dezen nog bestaat, betwist verwerende partij terecht niet.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6. Het eerste middel is:

“Genomen uit de schending van de artikelen 149 en 159 van de Grondwet, artikel II.24 §1 Aanvullingsdecreet [versta: het decreet van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de medezeggenschap in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van

het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen], het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het beginsel van behoorlijk burgerschap

Doordat volgens de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen niet is gebleken dat de heer Van Rompaey meer dan vijf dagen voor het indienen van het beroep bij de Raad kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep, en het extern beroep per aangetekende brief van 22 juli 2011 bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen op grond daarvan als tijdig werd beschouwd;

Terwijl, verzoekster had aangetoond, en de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen ook had aanvaard, dat de aangetekende brief tot kennisgeving van de beslissing op intern beroep reeds op 14 juli 2011 was uitgereikt, zodat de termijn van artikel II.24 §1 Aanvullingsdecreet t.b.v. 5 kalenderdagen vanaf de dag na de kennisneming van de beslissing op intern beroep, overschreden was, en zodat het extern beroep bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen laattijdig was en dus onontvankelijk diende verklaard te worden.”

Verzoekster betoogt als toelichting bij het middel onder meer:

“22. Via <http://www.depost.be/webtracker/> kan worden nagegaan wat er met een aangetekende zending is gebeurd en kan de klant van Bpost precies weten wanneer de geadresseerde zijn zending heeft ontvangen of dat de zending naar hem werd teruggestuurd. Aan de hand van die informatie was gebleken dat de aangetekende zending van 13 juli 2011 op 14 juli 2011 was uitgereikt. Dat wil zeggen, dat die brief niet alleen op die datum was aangeboden, maar ook dat hij op die datum in ontvangst werd genomen. In de bestreden beslissing van de Raad van Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen wordt dit ook erkend. Aldus is de beroepstermijn beginnen lopen op vrijdag 15 juli 2011, om te eindigen op 19 juli 2011.

23. Maar volgens de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen volstaat dat niet om ook tot het besluit te komen dat de student kennis heeft genomen van de beslissing. Wat dan wel volstaat om te aanvaarden dat de student kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep, wordt er door de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen niet bij gezegd. Verzoekster kan alvast nooit meer in het debat brengen dan het bewijs van uitreiken van de aangetekende brief. Het lijkt er op dat de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen aanvaardt, dat er pas dan sprake kan zijn van een kennisneming door de student, op het ogenblik waarop die student erkent de beslissing op intern beroep te hebben gelezen, zelfs al is dat lang na de inontvangstneming van de aangetekende zending.

24. Een kennisneming is nochtans niet iets wat de rechtsonderhorige naar believen kan invullen, maar vereist een actief handelen.”

7. Volgens verwerende partij is het middel “onontvankelijk, minstens ongegrond”:

“12. Vooreerst is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om kennis te nemen van dit middel.

Als administratieve cassatierechter mag de Raad van State niet in tweede instantie de feitelijke beoordeling van het lagere rechtscollege overdoen, maar mag hij enkel nagaan of de hem voorgelegde beslissing van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen overeenkomstig de wet is genomen. Luidens art. 14, §2 RvS-wet treedt de afdeling bestuursrechtspraak in geval van cassatieberoep ‘niet in de beoordeling van de zaak zelf’.

Overeenkomstig artikel II.24 moet een extern beroep bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen die ingaat de dag na die van de kennisname van de beslissing op intern beroep. Uit het gebruik van de term ‘kennisneming’ als startpunt van een vervaltermijn blijkt -volgens Uw Raad- de wil van de wetgever om de aanvang van de vervaltermijn afhankelijk te maken van een daad die gesteld wordt door de adressant van die beslissing zelf. Waar ‘kennisgeving’ duidt op het louter meedelen, de aanzegging van een beslissing, gaat de ‘kennisneming’ een stap verder, door te eisen dat de betrokkene ‘zich ervan op de hoogte stelt’.

In casu heeft de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen in dit verband volgende feitelijke overwegingen gemaakt:

‘In deze zaak blijkt niet dat de verzoekende partij meer dan vijf dagen voor het indienen van het beroep bij de Raad kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep.’ (pg 3).

Waar verzoekster het tegendeel beweert, betwist zij dus in werkelijkheid deze feitelijke overweging van het bestreden besluit, hetgeen buiten de cassatiebevoegdheid van de Raad van State valt.

Uw Raad is aldus onbevoegd om kennis te nemen van het middel.

13. Bovendien is de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen een administratief rechtscollege waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur niet van toepassing is.

In zoverre het middel ontleend wordt aan het rechtzekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel is het aldus ongegrond.

Voor zoverre dit beginsel al enige rechtskracht zou hebben -ten zeerste *quod non*- is de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen evenmin gebonden aan het beginsel van behoorlijk burgerschap.

14. Tot slot benadrukt de verwerende partij dat hij niet meer dan vijf dagen voor het instellen van het beroep bij de Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbeslissingen effectief kennis heeft genomen van de studievoortgangsbeslissing.

Uit geen enkel feitelijk element van het dossier blijkt het tegendeel, zodat het bestreden besluit weldegelijk in overeenstemming is met de in het middel aangevoerde bepalingen.

Het middel is aldus ongegrond.”

Beoordeling

8. Artikel II.24, § 1, eerste lid, van het aanvullingsdecreet luidt:

“De beroepen bij de Raad worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisname van de in artikel II.14, eerste lid bedoelde beslissing.”

9. Verzoekster legt aan de beoordeling van de Raad van State als cassatierechter voor, dat de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen in de bestreden beslissing een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel II.24, § 1, eerste lid, van het aanvullingsdecreet, doordat hij aan het in die bepaling opgenomen begrip “kennisname” een verkeerde juridische inhoud heeft gegeven en dat hij uit de feiten die hij als bodemrechter soeverein vaststelt, aldus niet de correcte rechtsgevolgen heeft afgeleid.

Door hierover uitspraak te doen, treedt de cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf maar toetst hij enkel de wettigheid van de aangevochten jurisdictionele beslissing.

Het middel is in die mate alleszins ontvankelijk.

10. De Vlaamse decreetgever hanteert in de aangevoerde bepaling van het aanvullingsdecreet de “kennisname” door de bestuurde als vertrekpunt van de vervaltermijn om beroep in te stellen tegen een studievoortgangsbepaling.

Waar bij begrippen als “betekening” en “kennisgeving” de regelgever de aanvang van een vervaltermijn voor de ene partij laat afhangen van de voltooiing van een handeling gesteld door toedoen van de andere partij -de betekening of kennisgeving is voltooid bij de aanbieding van de aangetekende zending aan de woonplaats van de bestuurde, ook al kan die laatste de brief op dat ogenblik door afwezigheid niet in ontvangst nemen-, ligt dat anders bij de term “kennisneming”. Uit het gebruik van die term blijkt immers de wil van de wetgever -te dezen de Vlaamse decreetgever- om de aanvang van de vervaltermijn af-

hankelijk te maken van een daad die gesteld wordt door de adressaat van die beslissing zelf.

Waar de “kennisgeving” duidt op het louter meedelen, de aanzegging van een beslissing, gaat de “kennisneming” een stap verder doordat ze inhoudt dat de betrokkene zich ervan op de hoogte stelt of dat hij ten minste geacht moet worden zich van die beslissing op de hoogte te hebben gesteld.

11. Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt dat door verzoekster aan de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen het bewijs werd voorgelegd dat de beslissing op intern beroep door verwerende partij werd ontvangen op donderdag 14 juli 2011.

Door in de bestreden beslissing aan te nemen dat “niet [blijkt] dat [Werner Van Rompaey] meer dan vijf dagen voor het indienen van het beroep bij de Raad kennis heeft genomen van de beslissing op intern beroep”, terwijl de bodemrechter niet ontkracht dat de aangetekende zending aan Werner Van Rompaey is uitgereikt in persoon op 14 juli 2011 en dus door hem in ontvangst genomen, miskent de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen de draagwijdte van het begrip kennisname als bedoeld in artikel II.24, § 1, eerste lid, van het aanvullingsdecreet. Immers gaat hij er dan aan voorbij dat de adressaat van de beslissing de aangetekende brief in ontvangst heeft genomen en aldus een daad heeft gesteld waardoor hij als bestemming van de zending geacht moet worden ervan op de hoogte te zijn.

Het middel, geput uit de schending van artikel II.24, § 1, eerste lid, van het aanvullingsdecreet, is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit nr. 2011/089 van 31 augustus 2011 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormeld rechtscollege worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde besluit.

3. De zaak wordt verwezen naar de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, anders samengesteld.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 mei 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Dierk Verbiest